

Abstrakt

Podle Manuela Schramma představuje 17. století přelom ve vnímání přírody a krajiny v západní a střední Evropě. Tato disertace se pokouší sledovat ony změny v přístupu aristokracie k jejich panství. Na vzorku českých panství vévodů sasko-lauenburských se práce zaměřuje na získávání statků a budování rezidencí, sakrálních (církevních) staveb, zahrad, vodohospodářské infrastruktury, lesů a hospodářských dvorů a jejich managementu. Na základě výzkumu je možné tvrdit, že panství mělo pro svého majitele (a jeho rodinu) tři základní funkce: hospodářskou, estetickou a rekreační (volnočasovou). Požadavky na plnění všech tří funkcí byly často naplňovány na stejném území. Úspěšné skloubení těchto funkcí vedlo k tomu, že majitel panství byl vnímán jako dobrý hospodář (*Hausvater*). V případě princezen Anny Marie Františky a Sibylly Augusty se tento obraz spojoval se stereotypem dobré vdovy. Disertační práce sleduje správu a proměny panství podle požadavků jejich majitelů a snaží se (re)konstruovat jejich vztah a postoj k panství.